

[Harald Nielsen.]

offentlig meddelelse om, hvilke sager der er behandlet, altså ikke bare en meddelelse om, hvad der er besluttet, og hvad der nu vil komme. Man er også interesseret i at få at vide, hvilke sager man i det hele taget har behandlet, og i at få oplysning om ikke alene, hvad der er vedtaget, men også hvad der er forkastet, og derigennem få et bedre indblik i, hvorledes de valgte repræsentanter arbejder. Jeg synes, at man ikke kommer udenom — navnlig da ikke, hvis man vil give lytterne udvidet indflydelse i radio-rådet — at der må så megen offentlighed til, at vælgerne kan følge det arbejde, som de repræsentanter, de har valgt, udfører.

Den højtærede minister var også bekymret over, at vi kom med vort forslag på nuværende tidspunkt, da man er i fuld gang med at hverve medlemmer til lytterforeningerne med det forestående valg til foråret for øje. Det kan jeg ikke se kan volde så forfærdelig store betænkeligheder, for vi kan, som jeg allerede sagde i min fremsættelsestale, sætte en eller anden bestemmelse ind i den nye lov, hvis vi får den vedtaget, som fastsætter, hvornår den træder i kraft, og hvis der ikke skulle komme noget ud af det hele, ja, så er det arbejde, som lytterforeningerne har udfoldet, ikke spildt, så er det noget, de har foretaget sig for også under den bestående ordning at sikre sig en tilstrækkelig indflydelse i radio-rådet. Får vi vedtaget direkte lyttervalg, får lytterforeningerne jo efter forslaget den opgave at opstille kandidater og må så føre deres agitation på, hvorfor de mener, at netop disse kandidater bør ind i rådet og dør øve deres indflydelse. Jeg kan ikke se, at der er noget forkert ved at vælge det nuværende tidspunkt; det synes jeg ikke der er noget som helst galt i.

Jeg skal ikke sige mere i denne omgang, men påny understrege, at jeg ligesom den højtærede minister håber, at vi gennem udvalgsarbejdet når frem til en bedre ordning end den, vi har. Der var jo også trods alt noget, som den højtærede minister ikke var ganske tilfreds med.

Nina Andersen: Det er sådan noget som 28 år siden, der i dette ting blev fremsat et lille lovforslag på tre linier. Det tilsigtede blot at give ministeren for offentlige arbej-

der bemyndigelse til at erhverve og drive to radiostationer. Dette forslag gav anledning til en meget livlig første behandling her i salen. Det er forresten noget, der har karakteriseret de debatter, der har været her om radioordninger, at de altid har været meget livlige. Efter denne første behandling var der en meget grundig udvalgsbehandling, og da det lille tre liniers lovforslag kom tilbage i salen her, var det et forslag på 10 paragraffer, der danner grundlaget for den radioordning, vi har i dag, denne radioordning, som ganske vist har været genstand for en del ændringer, men i det store og hele følger de retningslinier, som dengang blev lagt.

Det er værd at notere sig, at lytterorganisationerne var med fra første færd. Det er heller ikke mærkeligt, for det var dem, der bar radioen i den første tid, inden vi fik den lov, jeg nu har nævnt. På det tidspunkt var lytterorganisationerne svage. De havde ca. 6 500 medlemmer af ca. 26 000 licensbetalende lyttere, det vil altså sige ca. 25 pct., men man regnede dengang med, at der var mellem 60 000 og 70 000 lyttere, altså et betydeligt større antal end dem, der betalte licens. Hvis vi ser på lytterorganisationerne i dag, så har de af de 1¼ millioner lyttere faktisk den samme procent, 25, idet der er omkring 300 000 medlemmer, men i dag er der ikke det store antal ikke-licensbetalende lyttere, så man må sige, at lytterorganisationerne har holdt trit med udviklingen.

Jeg synes, at dette skulle nævnes her i dag, og jeg synes, da vi i disse dage hører så mange, jeg tror, jeg tør kalde det uvenlige bemærkninger om lytterforeningerne, at man så også skal sige noget om deres virksomhed. Det er slet ikke småting, der sker i lytterorganisationerne. Jeg ved godt, at der er nogle, der siger, at der sker ikke andet end andespil, og der sker ikke andet, end at man giver en mand 1 kr. 75 øre for at tegne et medlem, og så betaler medlemmet 50 øre. Der er måske sådanne ting fra overdrevet, men tag lytterorganisationernes virksomhed. Vi vil se deres interesse for programmerne, hvordan de har øvet indflydelse på programmerne — man kan godt sige en indflydelse på godt og ondt, men de er dog det forum, hvor interesserede fra lytterkredse samles og